

«خار پشت» آماده نمایش شد

فیلم کوتاه «خار پشت» به نویسندگی و کارگردانی محمدعلی حسینی و تهیه‌کنندگی مشترک او و انجمن سینمای جوانان ایران، آماده اکران شد و در سی‌وهفتمین جشنواره کودک اصفهان و چهارم و دومین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران [بخش فیلم‌های اقتباسی] رقابت می‌کند. این اثر، برداشتی آزاد از انیمیشن سینمایی «آپ» است و در ژانر کودک و فانتزی ساخته شده است. پوستر فیلم توسط میلاد فاتحی طراحی و تیزر آن توسط حسینی ساخته شد. بابک بهشاد، یاسمن نصیری و بازیگران کودک پویا یوسفی و هلیا فروغیان مقابل دوربین مهدی ایل بیگی بازی کردند. خلاصه داستان: خانه در حال تخریب است و پارسا و نازی برای نجات آن دست به کار می‌شوند.

صباخبر

«شیخ مرگ»؛ تجربه‌ای نو در ژانر وحشت

فیلم کوتاه «شیخ مرگ» به نویسندگی مریم طباطبایی و کارگردانی و تهیه‌کنندگی سیدعلی حسینی اصل، با پایان فیلمبرداری، به زودی وارد مرحله تدوین می‌شود. این اثر تجربه‌ای تازه در ژانر وحشت ارائه می‌دهد و با فضایی تاریک و دلهره‌آور، داستان شخصیت‌هایی پیچیده را روایت می‌کند که با ترس‌ها و واقعیت‌های ذهنی خود دست و پنجه نرم می‌کنند. مریم طباطبایی در نقش رها، امیر خانزاده در نقش پیرمرد مرموز و داود محمدآبادی در نقش مرد رازآلود، محور داستان هستند. دیگر بازیگران شامل سیدعلی حسینی اصل، محمدرضا محجور و خالد حاجی‌عباسی هستند. فیلم به موضوعات روانشناختی مانند اسکیزوفرنی می‌پردازد و فراتر از وحشت، لایه‌های روانی انسان را بررسی می‌کند.

صباخبر

گفت‌وگوی صبا با رسول صدرعاملی، کارگردان فیلم «زیبا صدایم کن»:

نمی‌توان سینما را از شرایط جامعه جدا کرد

مهدیه مالکی
گفت‌وگو

در میان فیلم‌سازی که به جهان پیچیده و پررمز و راز نوجوانان پرداخته‌اند، رسول صدرعاملی جایگاهی ویژه دارد. او با آثاری چون دختری با کفش‌های کتانی، من ترانه ۱۵ سال دارم، دیشب باباتو دیدم آیدا و زیبا صدایم کن، نه تنها دغدغه‌های نسل جوان را به تصویر کشیده، بلکه مرزهای سینمای اجتماعی را به دنیای نوجوانی گسترش داده است. در این گفت‌وگو، صدرعاملی از دغدغه‌هایش در ساخت فیلم‌هایی برای مخاطب نوجوان می‌گوید.

شما اخیراً در نشست‌هایی به تربیت خاص و از خودگذشتگی نوجوانان در دوران دفاع مقدس اشاره کردید و یکی از علل آن را درد مشترک آن دوران عنوان کردید، طبق گفته شما چنین رویکردی در نوجوانان دوران ما نیز در جنگ دوازده روزه دیده شد. آیا می‌توان نوجوان را بدون این اتفاقات و درد مشترک به چنین تربیتی رهنمون کرد؟

بله حتماً. نوجوانان می‌توانند بدون آن شرایط به چنین تربیتی دست یابند و اتفاقاً تربیت کودکان باید در جهت ساختن و آباد کردن رخ دهد ولی این موضوع به حاکمیت مرتبط می‌شود که باید کار خود را درست انجام دهد.

سینما در این زمینه باید چگونه عمل کند؟

سینما کار خود را انجام می‌دهد، شما نمی‌توانی، فیلم‌سازی را مجبور به ساخت اثر خاصی کنی، من به عنوان فیلمساز وقتی احساس کنم باید فیلمی بسازم آن را خواهم ساخت چون ساخت فیلم آنقدر هزینه و دردسر دارد که اگر این احساس در من شکل نگیرند اصلاً آن را نخواهم ساخت. مجبور نیستیم حرف تو را گوش

صباخبر

کنم و می‌خواهم فیلم خودم را بسازم چون احساس می‌کنم آن فیلم درست است و اگر به من در ساخت فیلم ایراد بگیرند که چرا چنین کاری‌هایی انجام ندادی؟ می‌گویم خودت فیلم را بساز یا پول بده تا چنین فیلمی بسازم.

شما سال‌ها بعد از ساختن «دختری با کفش‌های کتانی» با «زیبا صدایم کن» باز هم به دنیای دختران نوجوان برگشتید، چه چیزی در این گروه سنی برای شما همچنان الهام‌بخش و دغدغه‌برانگیز است؟

حساسیت‌های این گروه سنی بدون در نظر گرفتن جنسیت برای من همواره دغدغه‌برانگیز است چون واقعاً نوجوانی برای هر آدمی دوران سرنوشت‌سازی است، این دوران بسیار مهم و تأثیرگذاری است که باید به آن توجه ویژه‌ای شود.

به نظر شما سینمای کودک و نوجوان در ایران چقدر توانسته با مسائل واقعی این نسل ارتباط برقرار کند؟

واقعاً نمی‌دانم! اما به هر حال، در دورانی مانند دهه ۷۰، ما تا حد زیادی توانستیم بازتاب دهنده مسائل و دغدغه‌های جامعه باشیم، اما بعدها این ارتباط کم‌رنگ‌تر شد که دلیل آن شرایط سیاسی و اجتماعی جامعه بود، باید به یاد داشت که نمی‌توان سینما را از شرایط جامعه جدا کرد، تو نمی‌توانی در حالی که همسایه‌ات گرسنه است، دیگری مقروض است و آن یکی

نگران آینده‌اش است و نمی‌داند به کجا می‌رود، فیلمی بسازی که از این واقعیت‌ها جدا باشد، چون شرایط سیاسی، اجتماعی جامعه جدا از سینما نیست و فیلم خوب و تأثیرگذار در یک بستر آرام، درست و حساب شده شکل می‌گیرد.

همین موارد باعث شد تا شما سال‌ها از ساخت چنین فیلم‌هایی با موضوع نوجوان فاصله بگیرید؟

بله دقیقاً همین مسائل موجب دوری من از ادامه ساخت چنین فیلم‌هایی شد.

باز هم برای نوجوانان و درباره آنها فیلم خواهید ساخت؟

بله، سعی می‌کنم تا وقتی هستم و فرصت دارم، کار کنم. [صباخبر]

